

23 d'agost

Diumenge 21 durant l'any

Lectura del llibre de Josuè Jc 24, 15-18

En aquells dies, Josuè reuní a Siquem totes les tribus d'Israel, i cridà als ancians d'Israel, els seus caps, els seus jutges i els seus magistrats. Es presentaren tots davant Déu. I Josuè digué a tot el poble: “Si no us sembla bé de tenir el Senyor per Déu, escolliu avui quins déus voleu adorar: els que adoraven els vostres pares a la regió occidental de l'Eufrat, o els déus dels amorreus, al país dels quals viviu. Però jo i la meva família hem decidit d'adorar el Senyor” El poble respongué: Mai de la vida no abandonarem el Senyor per adorar altres déus. El Senyor, el nostre Déu, és el qui ens va fer pujar amb els nostres pares de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge; ell obrà davant els nostres ulls aquells grans senyals i ens guardà pertot arreu on anàvem, enmig de totes les nacions que havíem de travessar. També nosaltres, doncs, estem decidits a adorar el Senyor, que és el nostre Déu”

Salm responsorial 32

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindré sempre als llavis la seva lloança. / La meva ànima es gloria en el Senyor; Se n'alegraran els humils quan ho sentin.

El senyor es gira contra els malfactors / per esborrar de la terra el seu record. / Els ulls del Senyor vetllen pels justos, / escolta quan criden auxili.

Així que criden, el Senyor els escolta / i els treu de tots els perills. / El Senyor és a prop dels cors que sofreixen, / salva els homes que se senten desfets.

Els justos sofreixen molts mals, / però el Senyor sempre els allibera; / vetlla per cada un dels seus ossos, / no els podrà trencar ningú.

La malícia duu el malvat a la mort, / els qui detesten el just expiaran la seva culpa. / El Senyor rescata de la mort els seus servents, i no acusarà els qui es refugien en ell.

Lectura de la carta als cristians d'Efes Ef 5, 21-32

Germans, sotmeteu-vos els uns als altres per reverència a Crist. El qui estima la seva esposa, és com si s'estimés ell mateix. No hi ha hagut mai ningú que no estimés el seu cos. Tothom l'alimenta i el vesteix. També el Crist es porta així amb la seva església, perquè som membres del seu cos. Per dir-ho amb paraules de l'escriptura; “Per això l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa, i des d'aquell moment, els dos formen una sola família”. És un misteri molt gran: ho dic de Crist i de l'Església.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan Jo 6, 60-69

En aquell temps, molta gent que fins aleshores havien seguit Jesús digueren: “Aquest llenguatge és molt difícil! Qui és capaç d'entendre'l?” Jesús coneixia interiorment que els seus seguidors murmuraven d'això, i els digué “Us escandalitza això que us he dit? Què direu si veieu que el Fill de l'home puja on era abans? L'Esperit és el qui dóna la vida. :a carn no serveix de res. Les paraules que jo us he dit són Esperit i són vida. Però entre vosaltres n'hi alguns que no creuen”. Des del principi Jesús sabia qui eren els qui creien i el que l'havia de trair. Després afegí: “Per això us dit abans que ningú no pot venir a mi si el Pare no li concedeix aquest do”. Després d'aquell moment, molta dels qui l'havien seguit fins aleshores l'abandonaren i ja no anaven més amb ell. Jesús preguntà als dotze: “Vosaltres també em voleu deixar?” Simó Pere li respongué: “Senyor, a qui aniríem? Només vós teniu paraules de vida eterna, i nosaltres hem cregut i sabem que sou el Sant de Déu”